

РЕШЕНИЕ

№ 3144

гр. София, 12.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 15.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2543** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] – М. И. Ц. срещу заповед № РД-18-48 от 08.02.2012г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община, с която е наредено премахване на преместваем обект, представляващ павилион за продажба на вестници, поставен на тротоара в имот публична общинска собственост [населено място], район „О.”, кв.545, „Зона Г-12” с административен адрес [улица], пред Н. библиотека „Св.Св. К. и М.”.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие на материално-правните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че павилионът е поставен въз основа на разрешение и договор за наем с общината. Жалбоподателят моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община изразява подробни доводи в писмено становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-18-48 от 08.02.2012г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община е наредено, на основание чл. 57а, ал.1, т.1, т.2, ал.3, 6 и 7 ЗУТ, да бъде премахнат незаконно поставен преместваем обект, представляващ павилион за продажба на вестници, поставен на тротоара в имот публична общинска собственост [населено място], район „О.”, кв.545, „Зона Г-12” с административен адрес [улица], пред Н. библиотека „Св.Св. К. и М.”.

Цитираната заповед е издадена след извършена проверка от служители на район „О.” - Столична община, в резултат на която е съставен и констативен акт № СА 91-00-8 от 14.12.2011г. Съгласно цитирания акт е поставен преместваем обект – павилион за вестници, кв. 545, зона „Г-12” по плана на С., с административен адрес [улица], пред Н. библиотека „Св.Св. К. и М.”, без да е издадено разрешение за поставяне и одобрен проект. Проверката е извършена в отсъствие на жалбоподателката. Актът е получен от нея на 31.01.2012г.

Срещу констативния акт е постъпило възражение на 02.02.12г., към което са приложени схеми и разрешение. Съгласно разрешение за поставяне № 8/14.04.2003г., издадено от главния архитект на район „О.” на [фирма] се разрешава, на основание чл. 56 от ЗУТ, НРУППС, проведен конкурс и заповед на кмета на район „О.” да постави павилион № 2, група 14 по приложена одобрена схема.

Между жалбоподателката и Столична община на 21.02.2003г. е сключен договор за наем за 3 кв.м. площ – общинска земя на [улица]– пред библиотеката за поставяне на павилион за вестници съгласно приложената схема, със срок на действие три години. На 16.05.2006г. към договора за наем е сключен анекс, с който срокът на договора се удължава до провеждане на конкурс за поставяне на преместваеми обекти. По делото не са представени доказателства за провеждане на такъв конкурс.

Страните не спорят, че павилионът съществува на място във вида и габаритите, описани в заповедта, за което са направили изявление в съдебно заседание.

Във връзка с материалната компетентност на Директора на Дирекция „Контрол по строителството” е представена Заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С. град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна, следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган при надлежно делегиране на функции от Кмета на Столична община, в предписаната от закона форма и при спазване на административната процедура. Видно от приложения по делото констативен акт, в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена проверка от служители в район „О.” на Столична община в резултат на която е издаден и акта със съответните констатации. Самият констативен акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени, като фактически мотиви на заповедта. Същият представлява и доказателство за установените с него факти, като официален удостоверителен документ. Доказателствената сила на акта обаче следва да се счита за оборена досежно констатациите за липса на разрешение за поставяне.

Безспорно е установено по делото, че обектът, предмет на премахване с обжалваната

заповед, е от категорията на преместваемите обекти за търговска и друга дейност по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. В конкретния случай се касае до преместваем обект – павилион, поставянето на който е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, като в случаите когато обектите се поставят върху държавни и общински имоти, е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

От приетите по делото доказателства се установява, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателят е притежавал изискуемото по закон разрешение за поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, ведно със съответна схема както и договор за наем на общинската земя, върху която обектът е поставен. Разрешението е издадено по реда на Наредбата за реда и условията за поставяне на преместваеми съоръжения на територията на СО /отм./ през 2003г., като както в самата нея, така и в разрешението не е предвиден срок за поставяне. През 2007г. е приета сега действащата Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на СО. Първоначалният текст на чл. 20 от Наредбата предвижда, че срокът за поставяне на преместваемите съоръжения е този, посочен в съответния договор.

Разпоредбата на § 10 ПЗР на Наредбата предвижда, че всички схеми, одобрени преди влизане в сила на наредбата, са валидни до приемането на нови схеми. С изменението на чл. 20 от Наредбата / решение № 1 на СОС от 2009г./, максималният срок за поставяне се ограничава до пет години. Именно в тази връзка е приет и § 87 ПЗР на Наредбата за изменение на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на СО, предвиждащ, че всички издадени до приемане на наредбата за изменение безсрочни разрешения за поставяне се считат за издадени за максимално допустимия срок по Наредбата, смятано от датата на приемане на наредбата за изменение – тоест 5 години, но същите разрешения, съгласно ал.2, са невалидни от момента на приключване на съответните конкурсни процедури. Ответникът не е ангажирал доказателства за провеждане на конкурс. Срокът от 5 години от приемане на Наредбата за изменение на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на СО към момента не е изтекъл.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е основателна.Оспорената заповед следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

На основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателката съдебни разноси в размер на 510 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-18-48 от 08.02.2012г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при СО, по жалба на [фирма], [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ет.3, ап.11.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] съдебни разноси в размер на

510 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: